

гоняме злоба-тъ, какъ-то и грубость-тъ, повтаряніе-то и продълженіе-то му.

Подигравачи-тъ сж умразни на сѣкого: ако по нѣкога-тъ развеселяватъ, още цо често досаждатъ, разгнѣватъ и смущаватъ.

ПРАВИЛО ІV.

За погрѣшки-тъ кои-то струваме кога приказваме безъ размышленіе.

Да приказваме безразсѣдно ше рѣче да приказваме за сѣкакви работи безъ да внимаваме на шо-то рѣчемъ, да приказваме тогава кога-то трѣба да мълчимъ, или да думаме безполезни работи. Трѣба, споредъ Святый Павелъ, сички-тъ ни думи да сж съдружени съ добрина, посолени со соль-тъ на мъдрость-тъ, за да не произнасяме никаква дума безъ да знаемъ зашо и какъ я произнасяме; и да приназваме за онова което знаемъ, и да мълчимъ за онова кое-то не знаемъ.

Кога-то нѣкой каже лоши думи, не трѣба да му отговаряме съ грубость; но трѣба или да ги обърнемъ на смѣхъ, или да мълкнемъ, или да ся оттеглимъ.

Трѣба, повече да слушаеме, а по малко да говоримъ съ разумни старци и съ учени хора.

Още е смѣшно да приказваме непрестанно за свои-тъ си работи, за себѣ си, за щастіе-то си; да ся оприличаваме на нѣкого много е срамотно.

Не трѣба никога да приказваме безполезно за кого да е, още повече да не говоримъ умразно.

Злонравіе и безумство е да въкаме нѣкого по пѣтища-та, отъ прозореца-тъ или отъ стѣлба-тъ.

Кога-то не можемъ да търнимъ подиграванія-та,